

(A)

Bibliotheek
Proefstation
Naaldwijk

A
06
K
94

PROEFSTATION VOOR DE GROENTEN- EN FRUITTEELT ONDER GLAS,
TE NAALDWIJK

VERSLAG BETREFFENDE BEDROEVING VAN BUITENLANDSE
TOMATENRASS N. 1954

door:
P.A. Kruyk

Naaldwijk, 1955

2205599

062:53 "1954"
Stamb. m. 65.

- 5 FEB 57

VERSLAG BETREFFENDE BEPROEVING VAN
BUITENLANDSE TOMATENRASSEN. 1954.

Bibliotheek
Proefstation v. d.
Groenten- en Fruittelt o. glas
Naaldwijk

Doel.

Het doel van deze vergelijkingsproef was na te gaan of een aantal in het buitenland meer geteelde rassen mogelijkheden bieden voor de teelt in Nederland en voldoen aan de eisen betreffende opbrengst en kwaliteit, die hier worden gesteld.

Opzet.

Bij deze proef werd gebruik gemaakt van de volgende rassen:

1. Victory (werd als een afwijkend type van Moneymaker opgegeven).
2. Tomat Nieuw Zeeland (via J.v.d.Burg te Berkel uit Nw Zeeland ontvangen).
3. Rutgers (van W.A. Burpee & Co, U.S.A.).
4. Pennheart (van M.L. Odland, Penn. State College).
5. Valiant (van Pl.br.Dep.Corn Un. St. N.Y.).
6. Burpee's Big Boy Hybrid (van W.A. Burpee & Co, U.S.A.).
7. Firm tomato (van Pl.br.Dep.Corn.Un. St. N.Y.).
8. Valnorth (van Pl.br.Dep.Corn.Un.It.N.Y.).
9. L.M.R. (van Joh.Aitchison).
10. Burpee's Sunnybrook (van W.A. Burpee & Co, U.S.A.).
11. Geneva (van Insp.Agr.Prov.Ravenna).

Omdat het een oriënterende proef betrof werden van elk ras 7 planten omstreeks half Mei in kas 2 uitgeplant. Omdat deze kas hoofdzakelijk bedoeld was voor een andere proef moesten de planten van deze vergelijkende proef aan beide einden van de kas worden uitgeplant.

Er werden geen oogstbepalingen verricht, doch er heeft uitsluitend een beoordeling naar groei, productiviteit, kwaliteit en ziektegevoeligheid plaats gevonden.

Beoordeling tijdens de groei.

Groei-kracht.

De groei van alle rassen werd waarschijnlijk door bedemomstandigheden zodanig belemmerd, dat zij allen een dunne kop gingen vertonen. Alleen bij de no's 2 en 11 bleef de kop ook in de latere groei-periode iets zwaarder.

Ras no.1 was een matige groeier, die vanaf het begin weinig groeikracht vertoonde. Als zodanig is dit ras dan ook niet met het no name Moneymakertype te vergelijken.

Ras no.2 vertoonde een matige, gedrongen groei. Het blad was vrij kort, echter met grote bladschijven, die ronder dan normaal waren ingesneden.

Ras no.3 is een forse groeier met sterk gerekte leden. De bladeren zijn vrij lang.

Ras no.4 vertoonde een slechte groei. De planten groeiden met lange leden en waren spoedig in de kop seer fijn. Het blad was vrij lang.

Ras no.5 groeide matig, de leden waren lang, het blad fijn met vooral kleine bladschijven.

Ras no.6 vertoonde een forse groei, de leden waren lang en het afhangende blad had grote schijven.

Ras no.7 had een matige groei met lange bladeren. Hierbij viel op, dat bij de bleempjes de stijl aanmerkelijk boven de meeldraden uitgroeid was.

Ras no. 8 groeide seer matig en gedrongen. Opvallend was hier de lichtere bladkleur.

Ras no.9 is waarschijnlijk een gewone leafmold-resister, komt althans in groei hiermede sterk overeen. De groei was tamelijk fors en de planten hadden lange, donkere bladeren.

Ras no. 10 bleek een forse, gedrongen groeier te zijn. Het iets hangende blad had een donkere kleur.

Ras no. 11 groeide matig en seer gedrongen en had afhangende bladeren.

Vruchtbaarheid en vruchtkwaliteit en vroegheid.

Bij de beoordeling van de vruchtbaarheid is hoofdzakelijk gelet op de grootte van de tros, de vruchtzetting en de grootte van de vruchten. Wat betreft de vruchtkwaliteit is gelet op meer- of minderhokkigheid, de vruchtvorm en de kleur. Bij de beoordeling van de vroegheid werd in hoofdzaak gelet op de oogsttijd ten opzichte van de middelvroeg rassen, b.v. zoals de Ailsa Craig, die in dezelfde kas geteeld werd.

Ras no.1 gaf abnormaal grote trossen, die veel overeenkomst vertoonden met de trossen welke het ras 1001 vormt. De vruchten waren normale Moneymakervruchten en de vroegheid kwam ook met dit ras overeen.

Ras no. 2 gaf een kleine tros. De tomaten waren grotendeels 2 à 3 hokkig, terwijl enkele bonken voorkwamen. De vruchten waren algemeen klein en hadden vaak een groene rug. Algemeen was de kleur goed. De vroegheid van dit ras was normaal.

Ras no. 3 gaf vrij grote trossen, die echter maar matig gezet waren. De vruchten waren meerhokkig en vrij plat, maar waren toch maar matig gemoot en matig karnijzerrood gekleurd. Het ras is laat.

Ras no.4 gaf kleine trossen, waaraan meerhok-ige, sterk gemote vruchten, die slecht van kleur waren. Het is evenwel een vrij vroeg ras.

Ras no.5 gaf een kleine tros. De vruchten waren meerhokkig, plat, gemakkelijk zaait en vertoonden bovendien de op grove vruchten soms veel voorkomende kurkstreepjes. De kleur was vrij goed. Het ras was vroeg.

Ras no.6 gaf een kleine tros. De vruchten waren meerhokkig, seer grof en sterk gemoot. Op de meeste vruchten kwam een groene rug voor. Het is een laat ras.

Ras no.7 gaf seer lange trossen, die maar matig geset waren. Het ras is sterk heteroxygoot, want er kwamen planten voor met uitsluitend meerhokkige vruchten en planten waarvan de vruchten allen 2 à 3 hokkig waren. Veel vruchten waren gemoot en slecht van vorm. Het ras is vroeg.

Ras no.8 gaf korte trossen met overwegend meerhokkige vruchten, die sterk gemoot en wat puntig waren. De kleur was goed. De meeste vruchten hadden een lichtgroene kraag. Een vroeg ras.

Ras no. 9 gaf een matig grote tros, waaraan de vruchten veelal matig geset waren. De vruchten waren 2 à 3 hokkig en rond tot hoogronde van vorm. Ze vertoonden een sterke groene rug, maar waren verder uitstekend van kleur. Het ras is laat.

Ras no.10 gaf matig grote trossen. Naast enkele meerhokkige vruchten kwamen echter overwegend 2 à 3 hokkige vruchten voor. De vruchten zijn vrij rond en neigen naar hoogronde, hebben een zeer lichte groene rug en een uitstekende kleur. Het ras is vroeg.

Ras no.11 gaf een matige tros. De vruchten waren cilindrisch met een slechte kleur.

Ziektegevoeligheid.

Bij de beoordeling kwam alleen ras no. 7 als sterk meeldauwgevoelig naar voren. Bij de overige rassen kwamen geen verschillen voor.

Na de oogst zijn bij het opvoelen de wortels beoordeeld op een aantasting door wortelknobbelaaltje en kurkwortel. De aantasting werd aangegeven met een cijfer, waarbij het cijfer 0 geen en het cijfer 10 een volledige aantasting aangeeft. Alle rassen vertoonden enige aantasting zowel van wortelknobbelaaltje als van kurkwortel.

Voor de aantasting door wortelknobbelaaltje werden de volgende cijfers gegeven:

1 voor de rassen 3, 8, 9 en 11.

2 voor de rassen 2, 7 en 10.

3 voor de rassen 1, 4 en 6.

4 werd niet toegekend.

5 voor het ras no. 5.

Hogere cijfers konden niet worden toegekend.

Wat betreft de aantasting door kurkwortel werden de volgende cijfers gegeven:

- 1 werd niet toegekend.
- 2 werd niet toegekend.
- 3 voor de rassen 1, 10 en 11.
- 4 voor de rassen 2, 3, 4, 5, 6, 8 en 9.
- 5 werd niet toegekend.
- 6 voor het ras 7.

Hogere cijfers werden niet gegeven.

Grote verschillen komen uit deze cijfers niet naar voren. Alleen het ras no.5 kwam wat duidelijker naar voren door een wat ernstiger aantasting van wortelknobbelaaltje.

Ten opzichte van kurkwortel geeft ras no. 7 duidelijk de indruk wat gemakkelijker te worden aangetast.

Conclusie.

Uit deze proef, waarbij meerdere buitenlandse tomatenrassen werden vergeleken en beoordeeld, blijkt opnieuw, dat deze rassen slechts in zeer bepaalde opzichten voldoen aan de hier te lande gestelde eisen.

Voornamelijk tengevolge van gebreken aan de vrucht en groei zijn de rassen no. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 11 ongeschikt voor de teelt in Nederland. Bij deze rassen kwamen ook geen eigenschappen naar voren, die het gebruik als eventuele kruisingsouder wenselijk maken.

Alleen het ras no.10 (Burpee's Sunnybrook) is gezien groeikracht, vruchtvorm en vruchtkwaliteit een nadere beproeving waard.

Naaldwijk, 20 Juni 1955.

De Proefnemer,
P.A.Kruyk

6-9-'55

JB.